

Show Boat

Her sitter jeg og forsøker å samle mine tanker om sesongens første forestilling i Den Norske Opera som jeg for første gang i mitt liv forlot i pausen.

La meg si det med en gang:

Show Boat er et stykke musikk som sikkert elskes av de som liker amerikanske serier og såpeoperaer man kan følge (eller la være) på snart samtlige TV-kanaler, men det er ingen gledelig opplevelse for en som forventer noe storartet en lørdagskveld.

Det er kanskje ikke så mye galt med musikken som sådant, 'Old Man River' er for eksempel en velkjent sang som ble fabelaktig fremført av Kaiser Nkosi som stykkets Joe.

Det var også andre gode og velkjente partier i stykket som var verd å høre på.

Det som egentlig har jaget meg bort var heller ikke selve oppsetningen som lignet mest på det som på tysk kalles 'Schmierentheater', men den forferdelige 'Donald Duck' snakkingen og syngingen og merkelig nok at det hele liksom kom ut av en blikkboks.

Det gikk en stund før jeg oppdaget at solistene bar på en mikrofon og at deres stemmer ble forsterket og overført til to høytalere på hver side av scenen.

Jeg mener å huske at Operasjefen Bjørn Simensen i forbindelse med utformingen og bruken av vårt nye operabygg ganske bestemt hevdet at man ønsket et rom hvor lyden formes i kroppen/brystkassen til en utdannet kunstner og bæres frem av salens fremragende akustikk. Slik bør det være - men slik var det ikke i Show Boat.

Gjør noe mer fornuftig – jeg har kastet bort 470,- kroner.

Med vennlig hilsen

Claus Drecker